

В обкомі ЛКСМ України

51 (1063)

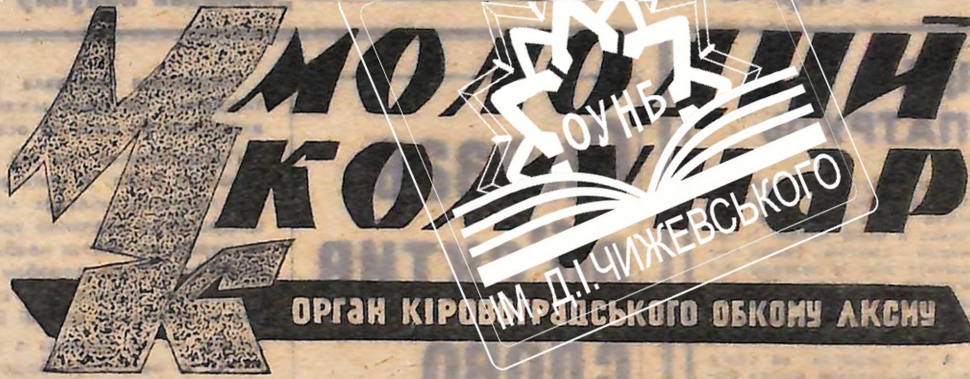
Ленінський залік

СУБОТА

26 КВІТНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Готуючи гідну зустріч 100-річчю від дня народження В. І. Леніна, комсомольці, молодь домагаються нових успіхів у виконанні завдань партії, у створенні матеріальної бази комунізму.

Виконуючи заповіт В. І. Леніна, що «Спілка комуністичної молоді повинна бути ударною групою, яка в усякій роботі надає свою допомогу, проявляє свою ініціативу, свій почин», комсомольські організації знаходять нові, дієві форми соціалістичного змагання за гідну зустріч ленінського ювілею. Однією з форм цього змагання став Ленінський залік, який передбачає поєднання практичної участі комсомольців у виробничій діяльності, вивчення і засвоєння теоретичної ленінської спадщини та активну участь в громадському житті комсомольської організації.

Ленінський залік знайшов широке розповсюдження в комсомольських організаціях Ленінградської, Дніпропетровської, Горьковської та інших областей.

Бюро Кіровоградського обкому ЛКСМ України постановило провести у всіх комсомольських організаціях області в період з квітня 1969 по квітень 1970 року Ленінський залік комсомольців під девізом «Заповітам Леніна вірні».

На бюро затверджено положення про Ленінський залік. Райкоми, міськкоми, комітети комсомолу первинних організацій зобов'язано провести необхідну роботу по роз'ясненню мети і завдань заліку, допомогти комсомольцям в підготовці, участі і здачі заліку. Запропоновано при кожному райкомі, міськомі комсомолу створити громадсько-політичні комісії по організації і проведенню Ленінського заліку. Редакцію обласної газети «Молодий комунар», молодіжні редакції радіо- і телебачення зобов'язано систематично висвітлювати хід Ленінського заліку.

БРИГАДИ ЗМАГАЮТЬСЯ

Комсомольсько-молодіжна бригада Григорія Голобородька з колгоспу «Пам'ять Леніна» Мадонівського району викликала на змагання механізовану ланку артілі імені Шевченка, де групкомсоргом ланковий Анатолій Козаченко.

ІСКРІВЦІ — ЗА МОСКВИЧАМИ

На засіданні комітету юнаки і дівчата колгоспу «Іскра» Гайворонського району вирішили підтримати...

бону вирішили підтримати п'ятирчку москвських комсомольців про проведення до кінця квітня щотижневих змагань.

Два суботинки молодь села провела успішно. Третій — сьогодні.

Першими заспівувачами цієї доброї справи стали Володимир Бершадський, Анатолій Новицький, Оля Моргач.

НЕ КОЧЕГАРИ, І НЕ ТЕСЛЯРИ...

Аня Талпа і Лариса Мірошниченко, два брати Василь і Сашко Романюки — електромонтажники. Всі вони з комсомольсько-молодіжної бригади Григорія Мірошниченка. Це і є бригада Кіровоградського спецуправління «Електро монтаж» № 111, яка удостоєна звання бригади комуністичної праці.

Як і в справжніх монтажників роботи в них чимало. Днями вони закінчили монтаж бібліотеки імені 50-річчя Жовтня, що по вулиці Башкирській, тепер розробляють схему електромережі лікарні заводу «Червона зірка».

А попереду ще скільки невідкладних справ! Монтажники ж...

До 15 травня цього року червонозорівці обов'язково виконають державне завдання. При нормі 25 900 сівалок вже на сьогодні відвантажено із заводу 20 тисяч.

В ці передсвяткові дні напружено працює і слюсар з механоскладального цеху № 4 Віктор Вовкожа. На 15-20 процентів перевиковує він виробничі завдання.

На знімку: Віктор ВОВКОЖА слюсар секції робочих органів сівалки «СКНК».

Фото В. КОВАКА.

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК КОМСОМОЛЬЦІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

«ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА ВІРНИ»

Зміст Ленінського заліку втілює з ленінського положення про роботу Спілки молоді: вчитися комунізму можна лише пов'язуючи кожен крок свого навчання, виховання і освіти з практичною участю в комуністичному будівництві. Виходячи з цього, складовими елементами і водночас основними завданнями Ленінського заліку для кожної районної, міської, первинної комсомольської організації, для кожного комсомольця повинні стати:

ПРАКТИЧНА УЧАСТЬ У ВИРОБНИЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕКТИВУ, ПІДВИЩЕННЯ ТРУДОВОЇ АКТИВНОСТІ, БЕЗУМОВНЕ ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА;

ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНЕ ВИХОВАННЯ, ВИВЧЕННЯ І ЗАСВОЄННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ СПАДЩИНИ В. І. ЛЕНІНА, ВИХОВАННЯ НА РЕВОЛЮЦІЙНИХ, БОЙОВИХ І ТРУДОВИХ ТРАДИЦІЯХ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ;

АКТИВНА УЧАСТЬ В ГРОМАДСЬКОМУ ЖИТТІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, АКТИВНА СУСПІЛЬНО-КОРИСНА ПРАЦЯ;

СТВЕРДЖЕННЯ НОРМ КОМУНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ, НЕПРИМИРНОСТІ ДО АНТИГРОМАДСЬКИХ ВЧИНКІВ, ДО БУДЬ-ЯКИХ ПРОЯВІВ НАЦІОНАЛІЗМУ І БУРЖУАЗНОЇ ІДЕОЛОГІЇ.

УЧАСНИКИ ЗАЛІКУ

В Ленінському заліку беруть участь всі комсомольці, які перебувають на обліку в первинній організації на початок ленінського року (на 22 квітень 1969 року), не залежно від стажу перебування в комсомолі.

ПОЧАТОК — З ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗБОРІВ

Ленінський залік проводиться на протязі ленінського року, тобто з квітня 1969 року по квітень 1970 року у всіх первинних комсомольських організаціях області в три етапи:

1-й етап — квітень — червень 1969 року (до 50-річчя комсомолу України); 2-й етап — липень — жовтень 1969 року (до 51-ї річниці ВЛКСМ); 3-й етап — жовтень 1969 року — квітень 1970 (до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна).

Ленінський залік починається з організаційних зборів в комсомольських організаціях в квітні 1969 року. На цих зборах розглядається і затверджується склад громадсько-політичних комісій та індивідуальні зобов'язання кожного комсомольця до ювілею В. І. Леніна, визначаються твори В. І. Леніна, які будуть вивчатися в ході заліку.

Трудові зобов'язання слід брати, виходячи з максимальних можливостей, з необхідності активізації всіх зусиль на гідну зустріч ювілею.

Керівництво проведенням Ленінського заліку в районній (міській) комсомольській організації здійснюється бюро райкому (міськомі) комсомолу, в первинних організаціях — комітетами (бюро) ЛКСМУ.

В ході заліку комітети комсомолу повинні контролювати і направляти роботу комсомольців по виконанню взятих соціалістичних зобов'язань, надавати допомогу у вивченні творів В. І. Леніна. Необхідно підібрати консультантів для організації методичної допомоги учасникам заліку при вивченні ленінських праць.

Вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна повинно підкріплюватися масовими формами пропаганди: ленінськими і комсомольськими читаннями, зустрічами з ветеранами партії і комсомолу, екскурсіями і походами по ленінських місцях і місцях слави народу та іншими.

З метою оперативного керівництва проведенням Ленінського заліку та надання методичної допомоги створюються обласна, районні та міські громадсько-політичні комісії, до складу яких входять комсомольські і партійні актив, ветерани партії і комсомолу, пропагандисти, представники закладів культури, спортивних, оборонних та інших громадських організацій.

ЗАВДАННЯ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИХ КОМІСІЙ:

визначити роботи В. І. Леніна для вивчення комсомольцями, підходячи до цього питання диференційовано у відповідності з рівнем освіти комсо-

мольців, профілем організації, професійною специфікою; підібрати пропагандистів-консультантів (з розрахунку один консультант на 15-20 учасників заліку), які могли б надавати постійну методичну допомогу учасникам при вивченні творів В. І. Леніна;

брати участь в прийомі заліку, працюючи при цьому всю діяльність комсомольців.

ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ

Підсумки заліку підводяться по кожному етапу окрема.

Завершенням кожного етапу заліку мають бути підсумки соціалістичного змагання, проведення Ленінських уроків або теоретичних конференцій по вивченні праць В. І. Леніна. При проведенні Ленінського уроку необхідно, щоб комсомольці, аналізуючи той чи інший ленінський твір, аналізували і свою діяльність по виконанню заповітів вождя, зокрема участь в комуністичному будівництві, в науково-технічному прогресі, в громадській та суспільно-корисній роботі.

Підсумки кожного етапу обговорюються на комсомольських зборах групи чи організації. Тут же, на зборах затверджуються результати здачі чи нездачі заліку.

У випадку невиконання зобов'язань чи слабкої підготовки по працях В. І. Леніна, чи громадської пасивності комсомольця залік йому не зараховується. Якщо той чи інший комсомольць не склав залік на одному з етапів, то і в загальному підсумку залік йому не зараховується.

Підсумки третього етапу і кінцевий підсумок Ленінського заліку підводяться на комсомольських зборах, районних, міських активах і пленумах напередодні 100-річчя від дня народження В. І. Леніна, де аналізуються результати участі молоді в заліку, підсумки виконання індивідуальних зобов'язань по гідній зустрічі ювілею, відзначається все тісне, що було здійснено організаційно в ході проведення Ленінського заліку і що може бути використано в подальшій роботі.

По загальному підсумку всіх трьох етапів учасникам заліку, які успішно здали його, вручаються нагородки в комсомольській контоці.

Одяг магістралей

ЦК ЛКСМ України, колегії Міністерства будівництва і експлуатації автомобільних шляхів УРСР, Міністерства комунального господарства УРСР, президії Українського республіканського комітету профспілки робітників автотранспорту і шосейних шляхів та Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-промислових підприємств прийняли підсумки постанову про підсумки соціалістичного змагання серед комсомольських організацій, комсомольців і молоді, піонерів і школярів, працівників шляхових і комунальних господарств по благоустрою, озелененню шляхів і населених пунктів республіки в 1968 році та затвердили умови цього змагання на 1969 рік.

озелененню шляхів і населених пунктів за 1968 рік присуджено Львівської обласній комсомольській організації, друге — Черкаській та Івано-Франківській обласним комсомольським організаціям, третє — Ровенській та Херсонській обласним комсомольським організаціям. Вони нагороджуються Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ та грошовими преміями.

Визначено десять переможців серед районних комсомольських організацій. У їх числі — Онуфривська районна комсомольська організація нашої області. Вона одержує Почесну грамоту ЦК ЛКСМ України і грошову премію в розмірі 500 карбованців.

В 1969 році соціалістичне змагання комсомольських організацій, комсомольців, піонерів і молоді, працівників шляхових і комунальних господарств по благоустрою та озелененню шляхів і населених пунктів триватиме. Воно присвячується 100-річчю з дня народження В. І. Леніна та 50-річчю ЛКСМУ.

Перше місце в соціалістичному змаганні по

ІДЕ ПАТРУЛЬ

Вам, мабуть, часто доводиться бачити, як вулицями міста їдуть хлопчик чи дівчинка в білій панамі із зеленою смугою (якщо це влітку) або із зеленою пов'язкою на рукаві. На тілі пов'язці — дві літери — «ЗН». Це іде зелений патруль.

А чи звернули ви увагу на присхпий погляд піонера? Він не просто прогулюється вулицями. Він охороняє наших зелених друзів. Здавалося б, навщо охороняти те, що ми створюємо самі для загального добра? А для того, щоб зупинити те, що губить природу, які не проти заради розваги понівечити насадження.

Бувають і такі випадки. На одні з будівельних майданчиків шофер автокрана звантажуватиме бетонні плити прямо на дерево, поламавши його в трьох місяцях. Понер тридцять першої школи Сергія Михоленко помітив це і пред'явив заповіт претензій виваженню. Але той нагрозив учневі і продовжував скидати плити.

Сергій не розбувся. Записав номер машини і повідомив про цей випадок в міській відділі міліції.

Такий випадок — не виняток. Це говорить про те, що в організації зелених патрулів, хоч і вкотре здебільшого піонери, влада у них велика.

Але зеліні патрулі не тільки оберігають насадження. Вони самі приймають найактивнішу участь у їх збільшенні. За минулий рік членами товариства охорони природи насадили сім тисяч кущів і дерев. Про це і йшла мова на міському зльоті зелених патрулів, який проводився вперше в області з ініціативи міського товариства охорони природи.

Відповідальний секретар цього товариства — вчитель Кіровоградської середньої школи № 11 — Микола Михайлович Кожухар зробив доповідь про проведену роботу і завдання зелених патрулів у підготовці до зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Завдання було поставлене конкретне. До знаменної дати кожен піонер повинен посадити 3-7 дерев і кущів.

230 делегатів зльоту — представників двохтисячної міської організації зелених патрулів — прийняли звернення до всіх піонерів і комсомольців міста.

Г. ПРОКОПЕНКО.

Сказав об'єктив слово

З ОБЛАСНОЇ ФОТОВИСТАВКИ, ПРИСВЯЧЕНОЇ 100-РІЧНОМУ ЮВІЛЕЮ В. І. ЛЕНІНА

У Кіровограді в приміщенні кінотеатру «Комсомолец» відкрито обласну фотовиставку, на якій широко представлено творчість Андрія Дібрового та Василя Ковпака з обласного центру, Георгія Танського та Анатолія Бойка з Олександрії, Володимира Толчія з Малої Вижки, Петра Малесеа з Новомиргорода та багатьох інших авторів. За об'ємом і за змістом таку виставку глядач нашого краю бачить вперше.

Хоч виставка відкрита лише кілька днів — її відвідали тисячі глядачів...

Фото В. КОВПАКА.

В. ЮР'ЄВ.

Готувалася виставка не один тиждень, не один місяць... Вона виставляла як плід по осені.

Представлено на ній близько трьохсот робіт. А коли врахувати, що протягом кількох місяців ця цифра буде невпинно зростати — то перед очі постає неабияка масштабність. І хоч доробок не може викзалати кількісним способом, все ж скажемо: добра! Бо що не знімок — то промінь з життя області, то натхненна боротьба людей за хліб, за цвітіння молодого саду, то мальовнича краса степових просторів. А ще замилування щасливим дитинством, гордість за перемогу космічних рубежів... Це велика відкрита книга про трудові будні і омріяні горизонти нашого неспокою.

Як же читається ця книга, що нового змогли споглянути ми на виставці? Адже маємо справу з фотографією публіцистичною, де і на документальному і на пейзажному варіанті мусить бути зримий слід художнього шукання.

Щодо першого, документальності, то тут наші автори вперлиси неабияк, попрацювали справно. З фотографій, що оглядаються на виставці, можна читати біографію області, називаючи при цьому конкретних людей, ті основні по-

дії, які відбулися на Кіровоградщині за останнє десятиліття.

Більшості авторам вдалося конкретне передати через призму художності. А це нелегко. Певно не раз довелось Анатолію Бойку з Олександрії відвідати вугільні розрізи, не в одній задушевній розмові з шахтарями взяти участь доки не побачили світ його роботи з циклу гірничих буднів. Ось перед нами два портретні знімки двох шахтарів. Абсолютно різні характери, настрої: перший, певне, щойно відірвався від роботи — в очах, у суворих рисах обличчя проглядається задума, стурбованість, а за ними — тінь солодкої втоми. Якраз присмій втомі після трудової зміни! На другому обличчі — веселий посміх. Але не той, який ми часто іменуємо плакатним, а по-справжньому людський, вражаючий. Може, шахтаря поздоровили з понадплановою тонною вугілля, може, хтось з друзів просто розповів якусь смішну історію... Такі фотопортрети не залишають нас байдужими.

Графічну фотографію «Монтажники» зроблено на будівництві ударної комсомольської будови Доліського цукрового комбінату. Василь Ковпак зміг чітко і пристрасно передати ритм праці, велич годдого робочого імені. Це

можна сказати і про твори «Трактористка Майя Мартинюк», «Землі окраса», «Дівчата...»

Коли для почерку Василя Ковпака характерні своєрідна фундаментальність, насичена сонячністю, енергійністю, то для Артура Будульського більш притаманна мова людської душі. Кожен твір Артура — це викінчена психологічна новела, де зміло поєднано красу і характер людини. Його знімки «Рідненька», «Сімейні турботи», серія «Хліб» по-справжньому прикрасили виставку.

Можна багато говорити приємних слів на адресу В. Євтушенка за його пейзажні знімки «Гори», «По льоднику», «Море сонця», треба згадати добрим словом роботи В. Логвина, О. Петрова, Б. Іванова...

Зупинимось із своїми думками щодо творчості одного із зачинателів кіровоградської фотографії А. Т. Дібрового. На виставці Андрій Трохимович представлений широко. І це закономірно: не одну сотню кілометрів зверстає фотокореспондент степовими стежками області... І ось його світ постає перед нами, мовою об'єктива досвідчений майстер оповідає нам велику повість і про будівництво Кременчуцької ГЕС, і про бригаду дівчі Герої Соціалістичної Праці Олександра Гіталова, і про багатьох інших невтомних хліборобів, робітників, медиків... Десятки образів, десятки характерів...

Є в Андрія Дібрового своєрідні пейзажні знімки «Ранок», «Веселі Боковеньки», «Сонячний день». Є немало вдалих робіт, присвячених темі праці. Але зустрічаються на виставці і такі знімки, які аж ніяк не схожі на стиль цього майстра. Йдеться про роботи «В Онуфріївській сільській бібліотеці», «Колгоспний лан»...

Блідо представлена на виставці і кольорова фотографія. Єдиний знімок Р. Рубіна «Яблука» несе в собі приємне естетичне відчуття.

Ще про одне. Хотілося б на наступних виставках бачити більше оригінальних робіт, неповторних за формою, хвилюючих по задуму...

І все ж, попри деякі незначні окремих авторів, виставка справляє приємне враження. З фотолітопису зримо проступає наш молодий сучасник, його радість і тривоги, мрії і сподівання.

ПРОЧИТАВШИ ЛИСТА

ЧИ ЛИШЕ КВАРТИРНЕ ПИТАННЯ?

ПОКИ ЩО ВОНО НЕ З ЛЕГКИХ, НЕ ВИНЯТОК В ЦЬОМУ І КОЛГОСП «РОДИНА» КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ. ХОЧ, А ВИЯСНИВ НАШ КОРЕСПОНДЕНТ, В ДАНОМУ ВИПАДКУ ЙОГО МОЖНА БУЛО ВИРІШИТИ, ЯКБИ КЕРІВНИКИ АРТИЛІ ЗА КОНКРЕТНИМ ФАКТОМ ПОБАЧИЛИ БІЛЬШЕ...

Наша розмова з головою колгоспу Миколою Никифоровичем Якименком почалася так:

— Василь Потеєв? Ну, а як же! Знаю... Гарний виробничник, кваліфікований тракторист...

А закінчувалася вже при голові сільської Ради Сергію Тимофійовичу Базясову, так:

— Знаємо цих молодих! Так і дивляться, щоб щось увірвати, щоб на курничку прожити...

— Бач, їм дали квартиру тимчасово, а вони вже її скаргитися знайшли куди...

— І на заняття хору не ходять обом з дружиною...

— Я особисто не давав би їм квартиру взагалі...

Тут можна було б навести ще з десяток речень, яким, з дозволу сказати, «характеризували» молоді подружжя Потеєвих. Та — досить. Бо істина залишилася істинною: «Василь Потеєв гарний виробничник, кваліфікований тракторист». Про це я дізнався ще до цієї розмови, бо перед конторою побачив його портрет на Дошці пошани. А ще я знав, що хлопцеві — член комітету комсомолу, користується повагою у товаришів. Отже, як бачимо, між двома характеристиками, які дали т. Якименко і т. Базясов, лежить прір-

ва. Чому ж так сталося? Чому обидва керівники виявилися такими непослідовними в своїх словах?

Микола Никифорович головує в «Родині» всього кілька місяців. Господарство йому дісталася прямо-таки закладене. 300 тисяч боргу, в артілійній касі ні копійки, дисципліна в артілі нікудишня. Я розумів його, коли він скаргився, що його рішучі дії по виправленню становища викликали в деякого незадоволення. Я спійчував йому, коли він говорив, як важко доводиться ставити артілі на ноги. Я разом з ним обурювався, коли він показав на якийсь клопук, що лежав у кутку його кабінету:

— Виучі затримав одного, — ніс додому корм із ферми...

Але ж не всі такі? Звичайно, погоджувався голова. В основному люди в артілі працюють, чесні. А Василь Потеєв?

— Василь Потеєв? Ну, а як же! Знаю... Гарний виробничник, кваліфікований тракторист...

І тут я відкрив голові причину свого пригаду. В листі до редакції комсомолец Потеєв нарисав, що торік паралітична артілі дало молодій сім'ї квартиру, а зараз попросили звільнити її. «Можливо, це й правильно», — лише автор. — Бо в колгосп приїхав новий зоотехнік і йому, як спеціалісту, потрібна житлоплоща. Але ж і моя дружина Надія теж спеціаліст сільського господарства. Після закінчення Бобринецького сільськогосподарського технікуму її направили в наш колгосп на роботу. І ось запропонували вибратися з квартири.

Сам Василь після закінчення дев'яти класів вступив до Новгородківського училища механізації. Одержав посвідчення тракториста і повернувся в рідний колгосп. Все в житті юнака складалося якнайкраще. Любіма робота, кохана дівчина, яка згодом стала його дружиною, донька. Спочатку жив у батьків, а там і квартиру одержав. Як раптом — виселайся! Він — до голови, а голові часу немає поговорити з юнаком, порадити будуватися, допомогти матеріалами. Але ж мені говорить М. Якименко, що колгосп зміг би надати допомогу молодій сім'ї і коштами, і будівельними матеріалами. А трактористові він запропонував виселитися з квартири — і — все. У юнака опустели руки, раптом все, що раніше здавалося таким ра-

дісним, набуло іншого відтінку. Вже й подумувати стає, а чи не податися з артілі, де так несправедливо з ним повелася — «поманили калачем» — в інше місце. Не думаю, щоб у колгоспі не були потрібні знання і руки двох молодих спеціалістів, які думали все життя прожити тут і дітям своїм прищепити любов до землі, до рідного села.

Вже зараз у колгоспі відчувається нестача робочих рук, особливо серед механізаторів. Тут би й подбати правлістю про закріплення молоді в селі, створити необхідні умови, більше довіряти молодим. Як, наприклад, в колгоспі імені Леніна, що в селі Протопопівці Олександрійського району, де випускникам шкіл на протязі шести місяців платять учнівські в розмірі 40 карбованців, а молодятам допомагають обзавестися господарством, спорудити будинок.

Як бачимо, квартирне питання сягає набагато далі, ніж інтерес однієї сім'ї. Воно зачіпає інтерес всієї артілі. На молоді слід покладатися, разом із задоволенням матеріальних і культурних потреб молодих колгоспників слід доручати їм справи, які б приносили і користь артілі, і усвідомлення молодим своїй відповідальності за загальне добро. «Комсомольські прожектористи» змогли б організувати пости і рейди, щоб запобігти розбазарюванню колгоспних коштів і продуктів. У правліни чомусь над цим не подумали, тож і доводиться самому голові виконувати роль вартового, а потім ще й говорити так:

— А, що там ваша молодь... Не можна їй довіряти...

Пробачте, але так можуть міркувати лише люди недалекі. І чини не тому закінчення нашої розмови виллилося з вашого боку, Миколо Никифоровичу, саме в ті образливі слова, які ви говорили на адресу молодого подружжя? Василь і Надія Потеєви їх не заслужили. І я з повною відповідальністю взяв їх під захист, що, до речі, вас і голову сільради не варто здивувало. «Хто волк вам? Брат, сестра?»

Подбайте про молоді. Слово честі, все це окупиться сторицею.

В. ГАНОЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара».

Колгосп «Родина», Кіровоградського району.

Міцніє солідарність молоді

ХАРКІВ. (ПАТАУ). Багатолюдний мітинг солідарності на підтримку боротьби молоді «португальських колоній і Півдня Африки відбувся сьогодні у Харкові.

У великому залі Палацу культури ордена Леніна електромеханічного заводу зібрались представники партійних, радянських, профспілкових, комсомольських організацій, молоді робітники, студенти, учні технікумів, посланці багатьох країн, які дістають у Харкові вищу та середню спеціальну освіту.

Над сценою — лозунг: «За солідарність, мир і дружбу!». Він і був девізом мітингу, проведеного в міжнародний день солідарності молоді.

На мітингу виступив заступник голови комітету молодіжних організацій ЦСР В. Г. Василенко.

Учасники мітингу одностайно прийняли текст резолюції на адресу Всесвітньої федерації демократичної молоді і Міжнародного союзу студентів.

В Кіровограді проходить четверта обласна декада танцю, на якій демонструють свою майстерність робітники і колгоспники, будівельники і енергетики.

На фото: жартливий танець «Повзунок» у виконанні танцювального колективу Вільшанського районного Будинку культури.

Фото В. КОВПАКА.

ГУМОРЕСКА

АНГЕЛ - ХРАНИТЕЛЬ

Вперше я зустрівся з ним на випускному вечорі. До інституту збираєшся? Ну, ну. Ти ще не знаєш, що то таке. грошей у твого батька нема, впливового дядька — теж. Поїдеш, здасться екзамени, не пройдеш по конкурсу і-тю-тю-ю... Не раджу.

— Одружуєшся? Ну, ну. Ти ще не знаєш, що то таке. Спочатку добре. Медовий місяць і таке інше. А потім? Друзі забудуть, дружина набридне, захочеш душу відвести, а тебе викличуть і, тю-тю-ю... Ні, ні, не раджу. Я не здивувався коли побачив його біля пологового будинку.

Б. КУМАНСЬКИЙ. с-мт. Олександрівка.

СПОРТ

Він уже збирався в спортивний зал. Аж раптом директор школи каже йому: — Завтра, мабуть, вам не треба буде приходити до школи. Поїдьте у Вільшанку. Нам, розумієте, іншого вчителя фізкультури дають.

Фельдшер, і ще він має дружини і спортивний розряд з класичної боротьби. Не пройшло й трьох місяців з тих пір, як Євгеній Рудик працює в Добровіській середній школі, а в редакцію надійшов лист Писани його вихованця:

Це, мовляв, теж фізкультура. Рудик підтверджує цей факт. «Вчитель Рудик поводить із нами грубо, — це один рядок з листа. — Погрожує учням»

ЗАМІСТЬ СПИСКА СОКИРА

А довіз он районна спартакіада школярів. Він уже почав готувати команди до змагань. І ось несподівано: «Не треба приходити...» На тому ж тижні в село прибув новий вчитель Анатолій Цуканов.

І ось зустріч з самим Рудиком. Він і його колега Петро Степанович Галицький поклонилися в спортивний зал дев'ятикласників. Перший почав заняття з хлопцями. Другий — з дівчатами. Пробігли кілька разів поперід стіни, потім виконали вправи, теж «для розминки».

«Я хотілося б почути від педагога, як вони мають налагодити дисципліну учнів під час уроків фізкультури, як виховуватимуть спортсменів. Останнє слово до директора: «Вантажити цеглу, рубати дрова під час уроків — це теж запрограмовано в учбових планах?»

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 27 квітня. Перша програма. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Телешуб. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Для юнацтва. «Шукачі». Телеклуб. (М). 11.30 — Для школярів. (Ленінград). 12.00 — Інтербачення. Для школярів. Концерт дитячого хореографічного колективу «Шкілні роки».

ПОНЕДІЛОК, 28 квітня.

Перша програма. 16.20 — Мультифільм. (К). 16.30 — Республіканська школа юних математиків. (К). 17.00 — Кіножурнал. (К). 17.10 — «Краса людська». Тележурнал. (Львів). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Телеагентство «Піонерія».

ВІТРОК, 29 квітня.

Перша програма. 10.00 — Телеювіля. (М). 10.15 — Для дітей. «Чудеса природи». (Калінінград). 10.30 — «Прихоль, казко». (М). 11.00 — Для молодших школярів. «Сле зірочка». (Гомель). 11.30 — Фотожурнал. (К). 11.35 — «Шкільний екран».

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА! Штаб всесоюзної ударної комсомольської будови запрошує вас на роботу в Іркутську область в управління будівництва «Ангарбуд».

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. В. Г. КОРОЛЕНКА

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 3

АСТРАХАНСЬКЕ РІЧКОВЕ УЧИЛИЩЕ

Наша адреса і телефони

МОЛОДОЛ КОМУНАР — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.